

Helligtrekonger

De tre vise mænd var de vismænd, spåmænd, stjernetydere eller konger?

Eftertiden har fremstillet dem på mangfoldig vis.

De er nogle gange skildret som stjernetydere, der kender stjernernes veje og kan følge himlens spor.

De er andre gange konger i smukke klæder, der bøjer sig for den kongesøn, som blev født julenat og som de fandt i en krybbe.

De er også blevet skildret i forskellige aldre. Én ung, en anden midaldrende og den tredje en gammel mand.

Og de er også ikke mindst i malerkunsten også blevet fremstillet med forskellig hudfarve.

Hovedpointen er den, at vismændene gerne må repræsentere - ja signalere den hele verden. At barnet i krybben er et anliggende for hele verden, og at netop det budskab, som barnet er, og som han bringer for hele jorden.

Hvor hyrderne på marken julenat var lokale folk fra egnen omkring Betlehem, så kom vismændene langvejsfra.

Deres rejse til barnet og det, at de kom med gaver til ham, vidner både om, hvordan Jesus, Guds søn kan sætte hele verden i bevægelse, og om, hvordan evangeliet virkeligt er et glædeligt budskab med et kald til den hele vide verden.

α

Evangelierne forholdsvist korte beretninger giver plads til fortolkning og en rig tyding.

I århundrederne efter Kristi fødsel opstod snart også flere uddybende beretninger, som f.eks. de rige fortællinger om Marias barndomshistorie, hvor Marias forældre Annas og Joakims historie blev fortalt. Nu blev der i den kristne historie også plads til f.eks. de jordmødre, som hjalp gudsbarnet til verden. Sådan blev vismændene og hyrderne også sekunderet af to kvinder.

Og der er sådan set plads til endnu flere, ja til alle.

Sådan er de alle dybest set med til at understrege det, som Jesus siger til allersidst i Matthæusevangeliet efter sin opstandelse – de ord, vi hører, når der er dåb i kirken, nemlig ordene i dåbs- og missionsbefalingen:

Gå ud i al verden og gør alle til mine disciple, idet I døber dem i Faderens, i Sønnens og i Helligåndens navn og idet, I lærer dem alt det, som jeg har befalet jer.

Jesus angiver her netop også en bevægelse, en bevægelse ud i verden med det glædelige budskab, som kommer af julen: At vi mennesker ikke er overladt til os selv i vintermørket. Gud har skabt verden og nu ladet sin søn blive menneske, og hans ånd vil fortsat blæse og skabe nyt liv. Guds kærlighed og barmhjertighed, hans retfærdighed og godhed er ikke langt væk fra en eneste af os. Det er julens håb til os selv midt i den dybeste mørke.

Som vismændene drog ud for at finde barnet i krybben, skal vi følge vores vej til barnet i krybben, takke Gud og gå med denne glæde ud i verden.

Julens glæde er virkelig en glæde, som vi ikke behøver at gå stille, men vi skal netop dele den med hinanden og andre.

Dette budskab er et anliggende for alle. Så lad os bære julen ud, bringe den med os i alle kommende dage – så glæden og håbet må være imellem os.

Det ske i Jesu navn. Amen